

inga särskildta försigtighetsmått vidtogos, emedan det, som sedermera inträffade, ej förutsågs. Må nu härmed vara hur som helst, så blir det dock föga sannolikt, att ifrågavarande parasitflugor skola kunna komma att utöfva något märkbart inflytande på ollonborrarnes förökning, alldenstund flugorna ej torde kunna komma i beröring med deras larver på annat sätt, än genom en tillfällighet.

S. L.

Godt väderkorn hos insekter. Såsom ett bevis på luktsinnetns skärpa hos mistbaggar (*Aphodius*) anför en Mr MEECH, att då han en mild och lugn dag till häst befann sig i midten af en mosse af flera engelska mils utsträckning, kommo sådane skalbaggar flygande från den långt aflägsna, fasta marken, för att uppsöka den från hästen nyss fallna spillningen. *Ins. Life* 1889, s. 189.

Skydds- och utrotningsmedel.

Ett enkelt sätt att utrota i bigården besvärliga getingar. Vid det besök förliden sommar, som jag hade förmånen göra hos riksdagsmännen SVEN NILSSON i Efveröd, kom jag i tillfälle att bland annat äfven lära en sak, som synes mig särdeles lämplig att genom denna tidskrift framläggas för allmänheten. I hans lilla, utmärkt väl hållna trädgård fanns nämligen äfven en bibänk, hvars många kupor med sina talrika innebyggare åtnjöto husbondens synnerliga kärlek och omvårdnad. Min uppmärksamhet fästades genast därpå, att under bikupornas fluster hängde öppna glasflaskor, hvilka till någon del voro fyllda med en gulaktig vätska. Vid förfrågan om ändamålet härmed, gaf värden mig den upplysning, att flaskorna fått sin plats därstädes för att locka till sig getingar, hvilka brukade göra påhelsning i kuporna för att röfva honungen eller lemlästa och döda innevärdarne, samt att flaskornas innehåll utgjordes af vatten, uppblandadt med honung och någon sprithaltig vätska.

Under vistelsen vid Skäggs på Gotland något senare på sommaren, skulle min värd, herr M. LARSSON, slagta ett par bisamhällen, och befanns då den ena kupan vara nästan helt och hållet beröfvad såväl honung som bin. Detta tillskrefs de många getingar, som dagligen svärmade omkring bihuset och inträngde i kuporna, där de uppträdde som verkliga röfvere.